

Sygn. akt III U 388/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	stażysta Aneta Beata Stankiewicz-Lauryn

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2015r. w Suwałkach

sprawy **A. D.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem A. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 8 maja 2014 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje A. D. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 1 października 2013 roku do dnia 31 lipca 2017 roku.

Sygn. akt III U 388/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 8.05.2014r odmówił A. D. przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu decyzji wskazał na przepis art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2013r. poz. 1440), w myśl którego prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Zgodnie natomiast z orzeczeniem komisji lekarskiej z dnia 11.04.2014r. A. D. nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji A. D. wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Podniósł, iż nie zgadza się z rozstrzygnięciem zawartym w zaskarżonej decyzji, ponieważ zostało ono oparte na błędnym ustaleniu stanu faktycznego i jest dla niego bardzo krzywdzące. Przez 16 lat t.j. od 1997r. do 30.09.2013r. lekarz orzecznik ZUS orzekał, że jest całkowicie niezdolny do pracy i z tego tytułu pobierał rentę. Obecnie ZUS Oddział w O. Inspektorat w E., nie przesłał mu nawet w odpowiednim terminie dokumentów na ponowne

ubieganie się do prawa o rentę. Dopiero dopełnił tego obowiązku po interwencji pracownika (...) Ośrodka Pomocy Społecznej w O..

Nie odwołał się od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS błędnie interpretując jego ustalenia zawarte w jednym zdaniu „ Nie jest pan całkowicie niezdolny do pracy”. Był pewny, że nadal przyznano mu rentę tyle, że z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Tymczasem choruje na schizofrenię, jest pod stałą opieką psychiatry. Nie bez znaczenia jest fakt, że przyjmowanie leków psychotropowych przez tak długi okres w znacznym stopniu naruszyło sprawność jego organizmu. Przytoczył przy tym objawy choroby.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego odrzucenie. Wskazał mianowicie, że skarżący nie złożył sprzeciwu od orzeczenia Lekarza orzecznika, które odebrał w dniu 16.04.2014r.

Organ rentowy wskazał też, że akta sprawy zwrócono do wydziału merytorycznego ZUS Inspektorat w E. celem ponownego rozpoznania wniosku o rentę z dnia 07.02.2014r. Ubezpieczony składając wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty nie wskazał, iż żąda renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy lecz z „ tytułu niezdolności do pracy”. Miał zaś przyznane prawo do renty do dnia 30.09.2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie należało uznać za uzasadnione.

Odwołujący się jest bowiem nadal całkowicie niezdolny do pracy. Tak mianowicie wynika z opinii biegłego z zakresu psychiatry, który na podstawie art. 278 kpc sporządził opinię na potrzeby postępowania sądowego. Biegły rozpoznał u odwołującego się schizofrenię rezydualną u osoby pierwotnie upośledzonej umysłowo i wskazał, iż schorzenie to i stopień jego nasilenia klinicznego powoduje całkowitą niezdolność do pracy zarobkowej od 01.10.2013r. do 31.07.2017r. Podkreślił przy tym, iż w stanie zdrowia odwołującego nie nastąpiło istotne pogorszenie ani też jego prawa od czasu ostatniego badania z dnia 09.09.2011r. kiedy to ostatni raz przywrócono prawo do renty. Postępujący zaś proces schizofreniczny dodatkowo wpływa na to, że wnioskodawca nie radzi sobie w wielu sytuacjach życiowych. Nie rozumie też wielu spraw związanych z postępowaniem rentowym i wymaga pomocy innych osób, a odwołanie do Sądu pisała jego bratanica.

Sąd natomiast oparł się o opinię biegłego sądowego, gdyż to właśnie, jak wypowiedział się Sąd Najwyższy choćby w wyroku z dnia 14.03.2007r. III UK 130/06 (Lex 368973), w sprawie o świadczenie rentowe to ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi wiedzy specjalistycznej, koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenia rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości.

Podobnie wypowiedział się również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.01.2010r. I UK 204/09 (Lex 577813) i z 24.02.2010r. II UK 191/09 (Lex 590238). Sąd bowiem musi zawsze kierować się ustaleniami biegłych lekarzy sądowych, którzy posiadają w tym względzie specjalistyczną wiedzę.

Sąd zaś podzielił opinię biegłego sądowego, gdyż jest jednoznaczna w swojej wymowie i nie była kwestionowana przez organ rentowy. Nie miał więc powodów aby jej nie podzielić. Nie miał zresztą powodów aby jej nie podzielić.

Mając zatem powyższe na uwadze, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przywrócił A. D. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 1.10.2013r. do 31.07.2017r.

Sąd nie mógł odrzucić odwołania, gdyż odwołujący się złożył w dniu 7.02.2014r. wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Obowiązkiem więc organu rentowego było też rozpoznanie wniosku nie tylko co do całkowitej niezdolności do pracy ale i częściowej niezdolności do pracy, czego nie uczynił zaskarżoną decyzją. Pozostawał zatem w zwłoce, co uzasadniało złożenie odwołania w oparciu o art. 477⁹ § 4 kpc. Zgodnie bowiem z tym przepisem jeżeli organ rentowy

nie wydał decyzji lub orzeczenia w terminie dwóch miesięcy od dnia zgłoszenia roszczenia w sposób przepisany, odwołanie można wnieść w każdym czasie po upływie tego terminu.

Sąd przyznał rentę od dnia 1.10.2013r mimo formalnie złożonego wniosku w dniu 7.02.2014r., ponieważ organ rentowy nie wykonał nałożonego na niego obowiązku wynikającego z rozporządzenia Ministra polityki Społecznej z dnia 14.12.2004r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy (Dz.U. 2004.273.2711), zgodnie z którym jeżeli niezdolność do pracy została orzeczona na czas określony, organ nie później niż na trzy miesiące przed ustaniem prawa do renty okresowej z tego tytułu zawiadamia osobę uprawnioną o terminie wstrzymania wypłaty oraz o warunkach przywrócenia prawa do tego świadczenia. Brak więc poinformowania odwołującego się o potrzebie złożenia stosowanego wniosku nie może rodzić dla niego ujemnych konsekwencji. Zwłaszcza tak należy przyjąć, że jest chory psychicznie.

PW/AS